

У Х В А Л А
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Федоренка Михайла Васильовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 29 розділу XII „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про судоустрій і статус суддів“, абзаців третього, четвертого пункту 13 розділу III „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про Вищу раду правосуддя“

м. К и ї в
10 жовтня 2018 року
№ 45-у(II)/2018

Справа № 3-308/2018(4167/18)

Другий сенат Конституційного Суду України у складі суддів:

Туницького Олександра Миколайовича – головуючого,
Городовенка Віктора Валентиновича,
Запорожця Михайла Петровича,
Касмініна Олександра Володимировича,
Лемака Василя Васильовича – доповідача,
Первомайського Олега Олексійовича,
Сліденка Ігоря Дмитровича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Федоренка Михайла Васильовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 29 розділу XII „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 2 червня 2016 року № 1402–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 31, ст. 545) зі змінами, абзаців третього, четвертого пункту 13 розділу III „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про Вищу раду правосуддя“

від 21 грудня 2016 року № 1798–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 7–8, ст. 50) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Лемака В.В. та дослідивши матеріали справи, Другий сенат Конституційного Суду України

у с т а н о в и в:

1. Федоренко Михайло Васильович звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки на відповідність положенням частини першої статті 8, частини другої статті 19, статті 21, частин другої, третьої статті 22, статті 23, частин першої, другої статті 24, частин першої, другої статті 43, частини першої статті 64 Конституції України положень пункту 29 розділу XII „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 2 червня 2016 року № 1402–VIII зі змінами (далі – Закон № 1402), абзаців третього, четвертого пункту 13 розділу III „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про Вищу раду правосуддя“ від 21 грудня 2016 року № 1798–VIII зі змінами (далі – Закон № 1798).

Зі змісту конституційної скарги та доданих до неї документів вбачається, що 24 вересня 2016 року Вища рада юстиції внесла подання Президентові України про призначення суддів місцевих загальних судів, у тому числі про призначення Федоренка М.В. на посаду судді Запорізького окружного адміністративного суду строком на п'ять років.

Вказані подання Вищої ради юстиції не були розглянуті до дня набрання чинності Законом України „Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)“ від 2 червня 2016 року № 1401–VIII (далі – Закон № 1401), тобто до 30 вересня 2016 року, тому на виконання вимог абзацу другого пункту 4 розділу II „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону № 1401 матеріали стосовно 68 кандидатів на посади суддів, у тому числі Федоренка М.В., повернуто до Вищої ради юстиції.

Вища рада правосуддя (утворена шляхом реорганізації Вищої ради юстиції) 23 лютого 2017 року передала Вищій кваліфікаційній комісії суддів України матеріали та подання про призначення суддів, не розглянуті до дня набрання чинності Законом № 1401, для проведення спеціальної перевірки та конкурсу на зайняття посади судді.

Федоренко М.В. не погодився з такою, на його думку, бездіяльністю Президента України і Вищої ради правосуддя та оскаржив її в судовому порядку.

У справі № 800/648/16 рішенням Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду від 31 січня 2018 року, що залишене без змін постановою Великої Палати Верховного Суду від 31 травня 2018 року, у задоволенні позову Федоренка М.В. до Вищої ради правосуддя відмовлено на підставі, зокрема, абзаців першого–четвертого пункту 13 розділу III „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону № 1798.

У справі № 800/576/16 Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду рішенням від 22 лютого 2018 року, що залишене без змін постановою Великої Палати Верховного Суду від 26 червня 2018 року, відмовив у задоволенні позову Федоренка М.В. до Президента України, керуючись, у тому числі, пунктом 29 розділу XII „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону № 1402.

2. Другий сенат Конституційного Суду України, розглядаючи питання про відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з постановленням не одностайно Другою колегією суддів Другого сенату Конституційного Суду України Ухвали від 2 жовтня 2018 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пунктів 2, 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“, виходить з такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ підставами для відмови у відкритті конституційного провадження у справі є неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань,

порушених у конституційній скарзі (пункт 2 статті 62); неприйнятність конституційної скарги (пункт 4 статті 62); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Зі змісту конституційної скарги випливає, що Федоренко М.В. вважає порушенням його прав застосування судом положень законів, що визначають порядок участі в доборі на посаду судді осіб, із різних причин не призначених на посаду судді на день набрання чинності Законом № 1402, яким встановлено нові умови такого добору. Федоренко М.В. стверджує про порушення його права на доступ до професії судді, принципів правової визначеності та законних очікувань, заборони дискримінації та звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод.

Другий сенат Конституційного Суду України дійшов висновку, що суб'єкт права на конституційну скаргу всупереч вимогам пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ не навів обґрунтування тверджень щодо неконституційності положень законів України, які оспорує. Автор клопотання фактично оскаржує дії (бездіяльність) суб'єкта призначення суддів – Президента України, проте вирішення цього питання не належить до повноважень Конституційного Суду України.

Зазначене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі відповідно до пунктів 2, 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі; неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 36, 50, 55, 56, 62, 67, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 54 Регламенту Конституційного Суду України Другий сенат Конституційного Суду України

У Х В А Л И В:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Федоренка Михайла Васильовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 29 розділу XII „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про судоустрій і статус суддів“ від 2 червня 2016 року № 1402–VIII зі змінами, абзаців третього, четвертого пункту 13 розділу III „Прикінцеві та перехідні положення“ Закону України „Про Вищу раду правосуддя“ від 21 грудня 2016 року № 1798–VIII зі змінами на підставі пунктів 2, 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі; неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ДРУГИЙ СЕНАТ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**